

Proč jste si vybrala studium farmacie?

Vzpomínám si, že již jako dítěti mi lékárna voněla a vždy jsem chtěla nahlédnout do dalších místností kromě oficíny. Líbily se mi paní oblečené do bílého pláště, které nedávaly injekce a působily vážně a váženě. V době, kdy jsem se po gymnáziu rozhodovala, na jakou vysokou školu se přihlásím, byla to jednoduchá volba a studium farmacie vyhrálo.

Jak dlouho pracujete za tárou?

V praxi jsem již neuvěřitelných 27 let, které mi uběhly tak rychle jako život sám a nuda to opravdu nebyla.

Mgr. Eva Chárová o sobě:

Jsem ráda, že dělám pro českou lékárenskou společnost. Nepřipadám si tu jako anonymní číslo v grafu, které je přetíženo administrativou, a mám klid na práci. Celý můj život je jedna velká výzva. Držím se hesla, že život je cesta a někdy je pěkně klikatá. Ráda pracuji s mladými lidmi a čerpám od nich dobrou energii. Mít životní nadhled, to je pro mě to hlavní.

Co vás na práci lékárníka baví nejvíce a co naopak nejméně?

Začnu tím, co mě moc nebaví, a to je nadměrná administrativa, která by se v rozvinuté počítačové době měla omezovat, ale je tomu spíše naopak. Na práci lékárníka mě baví komunikace s lidmi a uspokojuje mě pocit,

že mohu pomoci radou, dobrým slovem a úsměvem.

Kdyby to bylo možné, co byste v českém lékárenství změnila?

Uvítala bych stejné doplatky ve všech lékárnách a aby si lékárny konkurovaly přístupem ke klientovi, nikoli výší doplateků. Samozřejmě mě v současné době trápí velmi časté výpadky a nedostatek léků.

V síti LÉKÁREN ipc jste měla možnost pracovat v různých typech lékáren, čím se od sebe lišily?

U IPC jsem začínala v lékárně Metronom, což byla moderní streetová lékárna založená na volném prodeji a kosmetice. Potom jsem se přesunula do malé poliklinické lékárny Janského se stálou klientelou tvořenou především maminkami s dětmi. Pak přišla výzva pomoci s provozem ve větší poliklinické lékárně v Petrovicích, kde hlavní podíl obratu tvoří výdej na recepty.

Jaké jsou specifikace práce v lékárně, ve které aktuálně působíte?

Dnes působím v zásobovací lékárně v Modřanech, kde je provoz značně odlišný. Osobní kontakt s klientem přes táru je omezený, ale jsme v neustálém telefonním a mailovém spojení s obsluhujícím zdravotnickým

roku podařilo s pomocí našeho IT oddělení zapracovat na urychlení a efektivnějším nastavení výdeje pro zdravotnická zařízení vytvořením naší vlastní aplikace, což je pro náš provoz prioritní záležitost.

Jak vidíte budoucnost lékárenství u nás?

Lékárnictví chápu jako nedílnou součást a zároveň pevný pilíř zdravotnické péče, o čemž jsme se mohli přesvědčit v nedávné covidové době, kdy lékárníci vykonávali svou práci s plným nasazením a navýšili si tím společenskou prestiž.

Jakou nejhumornější příhodu jste za tárou zažila?

Vzpomínám si, jak jednou přišel do lékárny starší pán a kupoval si hřejivou náplast na záda. Asi za půl hodiny se vrátil a chtěl další, tak jsem se nad tím podivila a dali jsme se spolu do řeči. Pán se mi přiznal, že tu první náplast si lepil sám a vzteky jí celou zmuchlal a zahodil. Nabídl jsem mu tedy, že mu tu druhou nalepím sama přímo v lékárně. Pán poté odešel spokojeně domů. Celkem běžně zažíváme v lékárně chvíle, kdy se nám naši klienti odhalují při konzultaci svých kožních problémů. Někdy ukazují i více, než bychom sami chtěli.

Jak si od práce nejlépe odpočínáte?

Nejlépe si odpočinu na naší chatě u lesa, kterou svépomocí rekonstruuji, tedy hlavně manžel, já jen pomáhám, starám se o zázemí a zahrádku. Tady rádi trávíme volné chvíle, chodíme na houby, borůvky atd. nebo jen tak na procházku do lesa, grilujeme, posedíme na terase a povídáme si o všem možném.

Na který léčivý přípravek nedáte dopustit?

Ve volných chvílích se zabývám mj. homeopatií, takže pro oblíbený přípravek sáhnu do této kategorie – je to Oscilloccinum, které vozím i na každou dovolenou a mám s ním dobrou zkušenost v prevenci i léčbě viróz.

